

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

The Factors Towards Educational Achievement of Graduates of Information System Field in Rajamangala University of Technology Isan

รัชดาภรณ์ ปิ่นรัตนานนท์*
Rachadaporn Pinrattananont*

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา

ABSTRACT

The purposes of this research survey were find out level of income and the factors resulting to Information System graduates' educational achievement in Rajamangala University of Technology ISAN. The sample were 332 graduates from the population of Information System graduates who graduated from year 2004 to 2010, and were selected through stratified random sampling method by using structured questionnaire. The statistics used in analyzing the data were descriptive statistic, Pearson correlation, t-test and multipleregression at the significance level of 0.05. The findings revealed that most sample graduates were females, the mean of grade point average was 2.95. Most of them paid attention to sports activity, spend free time by using internet. The 95.40 percent of graduates were working in private sectors in the Information System field with average incomes were 13987.26 to 15478.05 baht per month and the average monthly diligence in benefits were 5,606.90 baht. The mean of working period was 24.70 months, the percentage of those who studied in graduate schools or higher was 10.88. The results of hypothesis testing were as follow: the factors that did not effect to the educational achievement were graduates' demographic characteristic and time in finding job after graduation. The factors that affected the educational achievement were the learning factor, grade levels of the major subjects, name of degree and grade point average. From the influenced factors can created the regression equations for forecasting the educational achievement as follows,

$$\widehat{Income} = 8136.43 + 5554.98 \text{ Major} - 3169.45 \text{ GPA}$$

$$\widehat{Achievement} = 1.99 + 0.183 \text{ Faci} + 0.73 \text{ Degree} + 0.268 \text{ GPA}$$

ARTICLE INFO

Article history:

Received 4 February 2013

Received in revised form

23 April 2013

Accepted 24 April 2013

Available online 16 June 2014

Keywords:

Information System graduates
(บัณฑิตสาขาสารสนเทศ)
Factors (ปัจจัย)
Educational achievement
(ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิต สาขาระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ข้อมูลด้านการทำงาน ระดับรายได้และค่าตอบแทนของบัณฑิต ประชากรคือบัณฑิตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2552 ทั้ง 5 วิทยาเขต สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน 332 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-test) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นหญิง คะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 2.95 เข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬา เวลาว่างใช้งานอินเทอร์เน็ต ทำงานในภาคเอกชนตรงกับสาขาที่สำเร็จคิดเป็นร้อยละ 95.40 รายได้และค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิต อยู่ระหว่าง 13,987.26 ถึง 15,478.05 บาท สวัสดิการเพิ่มเฉลี่ยเดือนละ 5,606.90 บาท ระยะเวลาทำงานปัจจุบันในองค์กรเฉลี่ย 24.70 เดือน การศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 10.88 การทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลและระยะเวลาที่ใช้ในการหางาน สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้แก่ปัจจัยทางการเรียน ระดับคะแนนหมวดวิชาเอก คะแนนเฉลี่ยสะสมของบัณฑิต และชื่อปริญญาบัตร จากปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ 2 สมการคือผลสัมฤทธิ์ด้านรายได้และค่าตอบแทน (INCOME) ผลสัมฤทธิ์ด้านการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และความพึงพอใจในการทำงาน (ACHIEVEMENT) ดังนี้

$$\widehat{Income} = 8136.43 + 5554.98 \text{ Major} - 3169.45 \text{ GPA}$$

$$\widehat{Achievement} = 1.99 + 0.183 \text{ Faci} + 0.73 \text{ Degree} + 0.268 \text{ GPA}$$

* Corresponding Author

E-mail address: nok_2104@hotmail.com

บทนำ

ปัจจุบันองค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรม นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เข้าไปใช้ในการดำเนินการจัดการ การบริหารงานในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดทำบัญชี งานด้านการเงิน การจัดการงานสำนักงาน การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระบบการบริการลูกค้า หรือการบริหารงานผลิต ฯลฯ รวมทั้งใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการทำงาน แต่ละองค์กรจึงมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ผู้มีความรู้ความสามารถด้านฮาร์ดแวร์, ผู้มีความสามารถด้านการจัดทำระบบฐานข้อมูลพร้อมโปรแกรมประยุกต์ รวมทั้งผู้มีความรู้ความสามารถด้านการดูแลและจัดทำระบบเครือข่ายและการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานเป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ โดยคณะบริหารธุรกิจเป็นคณะหนึ่งที่ผลิตบัณฑิตสาขาาระบบสารสนเทศ 2 หลักสูตร ทั้งหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ภาคปกติ โดยรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกสาย และระดับ ปวช. ทุกสาขาหรือเทียบเท่า และหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี ต่อเนื่อง ภาคปกติและภาคสมทบ โดยรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจปัจจุบันมหาวิทยาลัยฯ ผลิตบัณฑิตด้านสารสนเทศออกสู่ตลาดแรงงานหลายรุ่น โดยแต่ละปีมีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมาก โดยบางส่วนทำงานในสถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคอุตสาหกรรม บางส่วนมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยติดตามและประเมินผลความสำเร็จของบัณฑิตสาขาวิชาาระบบสารสนเทศ ที่ประสบความสำเร็จทั้งด้านประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อ โดยจากงานวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาวิชาาระบบสารสนเทศหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี รุ่นที่ 1-5 ศูนย์กลางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน (รัชดาภรณ์ ปิ่นรัตนานนท์, 2552) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านเนื้อหาหลักสูตร ทั้งหมวดวิชาเอก, วิชาเลือกของสาขาวิชา รวมทั้งวิชาชีพพื้นฐาน, ปัจจัยด้านทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม, ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านการบริหารจัดการ โดยงานวิจัยนี้เสนอแนะให้ศึกษาปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของบัณฑิตปัจจัยด้านครอบครัวอีกทั้งปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาต้องเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้ปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตรในระดับปริญญาตรีตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดทำโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาาระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการสอนเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพสามารถผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติที่มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญทางระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานในองค์กรต่าง ๆ ได้ดีและประสบความสำเร็จตรงกับความรู้ความสามารถที่มีและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เหตุผลอีกประการหนึ่งคือการที่ประเทศไทยจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) โดยสาขาด้านระบบสารสนเทศก็เป็นสาขาหนึ่งที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

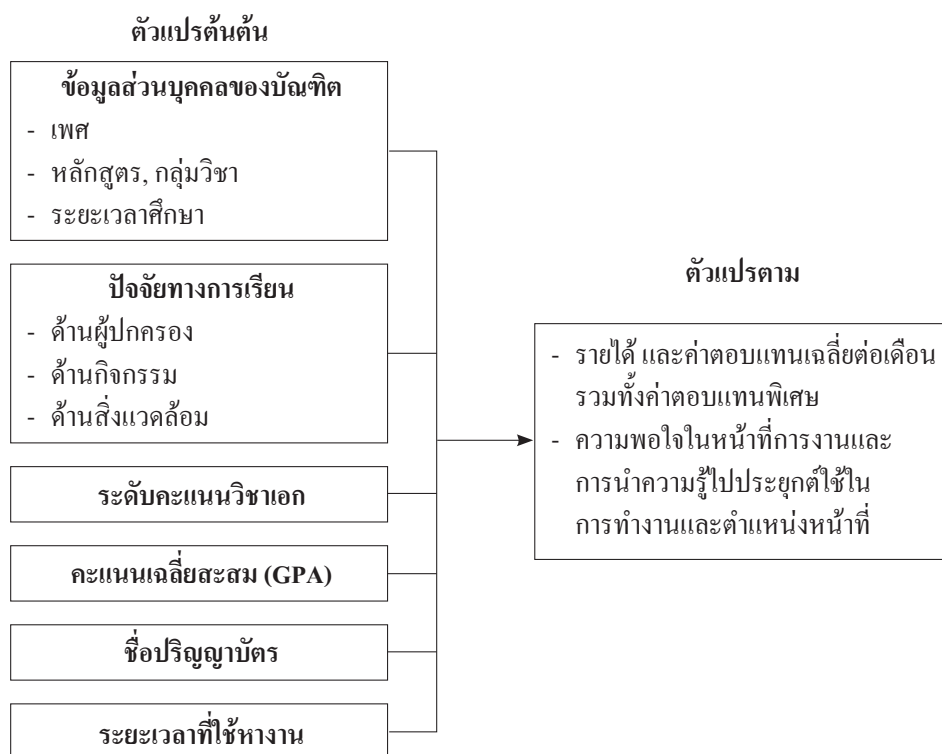
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาระบบสารสนเทศ
2. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านการทำงาน ระดับรายได้ และค่าตอบแทนของบัณฑิต

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของบัณฑิตมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
2. บัณฑิตชายมีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มากกว่าบัณฑิตหญิง
3. ปัจจัยทางการเรียนของบัณฑิตมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
4. ระดับคะแนนรายวิชาหมวดวิชาเอก (Grade) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการหางานหลังจากสำเร็จการศึกษามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
6. ชื่อปริญญาบัตร มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
7. รายได้ และค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิตมากกว่า 15,000 บาท

กรอบแนวคิด



ภาพ 1 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

บัณฑิตสาขาสารสนเทศ (Information System Graduates) หมายถึง ผู้ทรงความรู้หรือผู้รอบรู้หรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชากระบวนบริหารสารสนเทศ

ปัจจัย (Factor) หมายถึง เหตุอันเป็นทางให้เกิดผล, หนทาง, องค์ประกอบ, ส่วนประกอบ ในที่นี้ปัจจัย คือ องค์ประกอบหรือเหตุผลสำคัญที่องค์กรใช้พิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา หมายถึง ความสำเร็จทางการศึกษาของบัณฑิตโดยวัดจากองค์ประกอบและตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ รายได้ และค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อเดือน ค่าตอบแทนพิเศษ ความพอใจในหน้าที่การงาน การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน และ ตำแหน่งหน้าที่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาวิชากระบวนบริหารสารสนเทศ
2. ใช้เป็นแนวทางที่ใช้ปรับปรุงหลักสูตรการสอนด้านกระบวนบริหารสารสนเทศให้มีคุณภาพเพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติให้มีความรู้ความสามารถและคุณภาพสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางที่สถาบันการศึกษาอื่นๆสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับหลักสูตร

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากกรอบแนวคิดข้างต้นผู้วิจัยทำการทบทวนทฤษฎี แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement)

นักวิจัยทางการศึกษาได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายท่านเช่น ธวัชชัย บุญสวัสดิ์กุลชัย (2543, หน้า 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความรู้ทักษะและสมรรถภาพทางสมองในด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับจากการสั่งสอนของครูผู้สอนซึ่งสามารถตรวจสอบได้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สุพรรณ อาษาสร้อย (2549) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นความสามารถของบุคคลในการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์โดยผู้ที่สามารถทำคะแนนได้มากคือผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงส่วนผู้ที่ทำคะแนนได้น้อยถือว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลที่ได้จากการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน ที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดจากครูผู้สอน ผ่านการวัดโดยใช้แบบทดสอบหรือเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดขึ้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงคุณภาพการศึกษาในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (สุพรรณ อาษาสร้อย, 2549) กล่าวว่าสามารถใช้ CIPP Model ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน ได้แก่ CONTEXT, INPUT, PROCESS และ PRODUCT โดยที่

CONTEXT บริบทหรือสภาวะแวดล้อม ได้แก่ การประเมินจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ต่าง ๆ ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาสาระที่มีในหลักสูตร

INPUT ปัจจัยตัวป้อน ได้แก่ ปัจจัยตัวป้อนที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรประกอบด้วย บุคลากร นักเรียน อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอาคารสถานที่ และงบประมาณ

PROCESS กระบวนการ ได้แก่ กิจกรรม หรือกระบวนการต่าง ๆ ของการใช้หลักสูตรในสภาพที่เป็นจริงกระบวนการที่เกี่ยวกับการสอนกระบวนการประเมินผล และกระบวนการการบริหาร

PRODUCT ผลผลิต เป็นการประเมินผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร

ภัทรา นิคมานนท์ (2538, หน้า 9) ให้ความหมายของการประเมินผล (Evaluation) ไว้ว่า การประเมินผล หมายถึงการนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดมาใช้ตัดสินใจ โดยการหาข้อสรุป ตัดสิน ประเมินค่า หรือตีราคา โดยการเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จิรศักดิ์ สุทัศนจินดา และคณะ (2543, บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสัตวแพทย์ รุ่นที่ 1-7 พบว่าค่าเฉลี่ย G.P.A. ของบัณฑิตหญิงที่รับเข้าโดยวิธีรับตรงสูงกว่าค่า G.P.A. เฉลี่ยของบัณฑิตชาย คือ 2.99 กับ 2.67 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตหญิง รุ่นที่ 1-7 ทั้งรับเข้าโดยวิธีตรงกับโดยทบวงมหาวิทยาลัย พบว่าค่า G.P.A. เฉลี่ยของบัณฑิตที่รับเข้าศึกษาทั้ง 2 วิธีคือ 2.98 และ 2.99 ตามลำดับ

พร พรหมหาราช และ จุลลดา ขวสะอาด (2543) ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ (รหัส 34...- 37...) พบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับจำนวนนักศึกษารับจริง มีจำนวน 79.30% ส่วนนักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษามีจำนวน 20.70% สาเหตุที่นักศึกษาไม่สำเร็จการศึกษามากที่สุดคือการลาออก เพศไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนประเภทยศนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญโดยนักศึกษาสามัญมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาวิสามัญ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาแตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม สาขาวิชาคณิตศาสตร์ และสาขาวิชาสถิติประยุกต์ มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น 3.65 3.58 และ 3.52 ตามลำดับ

รุ่งกานต์ เพ็ชรสไต (2545) ทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏราชชนินทร์ ผลพบว่าองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้แก่ พื้นความรู้เดิม (X1), พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (X6), นิสัยทางการเรียน (X5), การสนับสนุนของผู้ปกครอง (X4) และความสัมพันธ์ในครอบครัวค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .61, .47, .46, .43 และ .26 ตามลำดับ โดยสมการที่สามารถใช้พยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ

$$Y = -1.52 + .065 X1 + .30 X6 + .24 X5 + .14 X4$$

นนทร สติตานนท์ (2545) ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ต่อเนื่อง 2 ปี ผลพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนศึกษาอยู่ระหว่าง 2.51-3.00 เกรดเฉลี่ยขณะศึกษาอยู่ระหว่าง 2.00-2.50 พักบ้านพักของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาทต่อเดือน เกรดเฉลี่ย สะสมก่อนศึกษามีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา วิทยาการคอมพิวเตอร์ ต่อเนื่อง 2 ปี

ปิยะมาส ศิริจารุสงส์ (2548) ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของตลาดแรงงานกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลผลของการ วิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ คะแนนวิชาศึกษาทั่วไป ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับ คะแนนวิชาศึกษาทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

นวพร คำชูสังข์ (2548) ทำการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สายวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนผลพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับ ปัจจัยส่วน บุคคลด้านเพศ คณะ และผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง การสนับสนุนทางสังคมด้านเพื่อน และการสนับสนุน ทางสังคมด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05 และ .01

โสมล ไพศาล (2550) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้นระหว่างตัวแปรเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีดัชนีความสอดคล้อง GFI เท่ากับ 1.00 ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 12 ปัจจัย และสามารถร่วมกันอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาได้ร้อยละ 45 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดยตรงอย่างเดียวต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาได้แก่ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัดทางคณิตศาสตร์ ความตั้งใจเรียน และบรรยากาศใน ชั้นเรียน ปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดยตรงและทางอ้อม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ของ ครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม ในมหาวิทยาลัย คุณภาพการสอน การประเมินผล และ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ปัจจัยที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมอย่างเดียว ได้แก่ ความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน

จินตนา มังคละกนก (2550) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการหางานทำของบัณฑิตระดับ ปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือผลพบว่า สถานภาพการทำงานปัจจุบันและ ระยะเวลาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับประเภทและระยะเวลาของหลักสูตรระดับปริญญาตรี อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 บัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาตรงตามหลักสูตร โดยได้งานทำทันที

หลังสำเร็จการศึกษาโดยประกอบอาชีพพนักงาน/ลูกจ้างเอกชนระยะเวลาที่ได้งานมีความสัมพันธ์กับประเภทและระยะเวลาของหลักสูตรระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถานภาพการทำงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาโดยผลการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.51-3.24 ประเภทงานที่ทำไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนการนำความรู้จากสาขาวิชาที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับหน้าที่การทำงานมีความสัมพันธ์กับการทำงานที่ตรงหรือสอดคล้องกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ฉัตรปวีณ์ จรัสรวาวัฒน์ (2550) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติพบว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา, สถานภาพทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแต่มีผลสัมฤทธิ์ระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.01$, $r = 0.451$ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความพร้อมในการเรียนประกอบด้วย มีสมาธิระหว่างที่เรียน บันทึกเนื้อหาเพิ่มเติมระหว่างที่เรียน และการอ่านทบทวนหลังเลิกเรียน

สาโรช ไสภีรักษ์ (2550) ทำการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองในวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรมผลพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขึ้นอยู่กับทักษะเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมพิศอยู่ สุขสวัสดิ์ (2550) ทำการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักศึกษาระหว่างแขนงวิชาในภาพรวมและรายองค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาแขนงวิชาเครื่องมือวัดและควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาแขนงวิชาโทรคมนาคมในองค์ประกอบสภาพแวดล้อม นักศึกษาแขนงวิชาคอมพิวเตอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าแขนงวิชาโทรคมนาคมในองค์ประกอบพฤติกรรมกรเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาวิชา ระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานที่สำเร็จการศึกษาดังแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึง พ.ศ. 2552 ทั้ง 5 วิทยาเขต ดังนี้

1. ประชากรเนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน มี 5 วิทยาเขต ซึ่งหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชา ระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์มี 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่มวิชาพัฒนาซอฟต์แวร์ และกลุ่มวิชาการจัดการระบบสารสนเทศ โดยปัจจุบันเปิดสอน 2 กลุ่มวิชาคือ กลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เปิดสอนที่ศูนย์กลางมหาวิทยาลัยนครราชสีมา และวิทยาเขตสุรินทร์ กลุ่มวิชาพัฒนาซอฟต์แวร์ เปิดสอนที่วิทยาเขตกาฬสินธุ์ วิทยาเขตขอนแก่น และวิทยาเขตสกลนคร โดยแต่ละกลุ่มวิชามีวิชาเอกที่แตกต่างกันประมาณ 3 รายวิชา โดยจำนวนประชากรมีจำนวน 1,965 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling จากบัณฑิตทั้ง 5 วิทยาเขต โดยขนาดตัวอย่างคำนวณจากสูตร Yamane (1973, อ้างอิงใน บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2550, 207-208) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อน +5% ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 332 ชุด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คือแบบสอบถาม (Questionnaire)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลข้อมูลใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาได้แก่ร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ใช้ t-test , One way ANOVA , ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และสร้างสมการ เพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตโดยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.69 บัณฑิตส่วนใหญ่เรียนหลักสูตรต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 80.75 จากกลุ่มวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ร้อยละ 62.76 และกลุ่มวิชาพัฒนาซอฟต์แวร์ ร้อยละ 37.24 ใช้ระยะเวลาศึกษาตลอดหลักสูตรตามแผนการเรียน ซึ่งบัณฑิตจากหลักสูตร 4 ปี ใช้ระยะเวลาศึกษา 48 เดือน (4 ปี) ซึ่งเป็นไปตามแผนการศึกษาและ บัณฑิตหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ระยะเวลาเรียนเฉลี่ย 24.69 เดือน ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เท่ากับ 2.95 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์เกือบดีผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเรียนของบัณฑิตส่วนใหญ่ คือ บิดามารดาและญาติพี่น้อง รองลงมา คือ กู้ยืมจากกองทุนกู้ยืม รายได้ของผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 12,000 บาท

ด้านพฤติกรรมการเรียนของบัณฑิตส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นบางครั้ง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์บัณฑิตส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างจากการเรียนโดยใช้อินเทอร์เน็ต ดูหนัง ฟังเพลง ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในการเรียนเป็นปัจจัยและมีความสำคัญมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิต โดยประเด็นที่มีความสำคัญที่สุดคือ คุณภาพของอาจารย์สอน รองลงมาคือ คุณสมบัติและความเหมาะสมของอาจารย์พิเศษ

บัณฑิตสาขาวิชาาระบบสารสนเทศส่วนใหญ่ทำงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 95.40 โดยส่วนใหญ่ทำงานในภาคเอกชน ตรงกับสาขาที่บัณฑิตจบในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ โดยเงินเดือนและค่าตอบแทนเฉลี่ยเท่ากับ 12,395.27 บาทต่อเดือน สวัสดิการที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นค่าล่วงเวลาเฉลี่ย

เดือนละ 2,354.21 บาท เบี้ยขยันเฉลี่ยเดือนละ 1,045.24 บาท และค่าเดินทางเฉลี่ยเดือนละ 2,207.45 บาท บัณฑิตส่วนใหญ่ได้รับโบนัสประจำปีเฉลี่ยปีละ 22,547 บาท ระยะเวลาที่ทำงานในองค์กรจนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 24.70 เดือน ใช้เวลาหางานหลังสำเร็จการศึกษาประมาณ 3.34 เดือน โดยจำนวนครั้งของการเปลี่ยนงานเฉลี่ย 1.23 ครั้ง

บัณฑิตมีความพึงพอใจในตำแหน่งหน้าที่ความก้าวหน้าของตำแหน่งหน้าที่ในอนาคต บัณฑิตส่วนใหญ่ยังไม่ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ชื่อปริญญาบัตรมีความสำคัญในการทำงานวิชาเอกที่สามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานจริงได้แก่ Internet and Intranet และ Business data Communication and Network ส่วนวิชาที่ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงานคือวิชา Computer Mathematics ด้านวิชาชีพเลือกที่มีผลต่อการทำงานคือวิชา Senior Project และวิชา Seminar in Computer Information System และวิชา Computer Graphic สำหรับวิชาที่ไม่มีผลต่อการทำงานคือวิชา JAVA Programming ด้านวิชาชีพพื้นฐานที่มีผลต่อการทำงานมากที่สุดคือวิชา Small Business Management หรือวิชา Strategic Management รองลงมาคือวิชา Statistical Analysis in Business ส่วนวิชาที่ไม่มีผลต่อการทำงานคือวิชา Business Finance

ผลการทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยทางการเรียนของบัณฑิตมีผลในระดับต่ำ ($r = 0.257$ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) ระดับคะแนน (Grade) รายวิชาของหมวดวิชาเอกมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ($r = 0.130$ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ชื่อปริญญาบัตรมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ($r = 0.201$ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) และคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ($r = 0.182$ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) สำหรับปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้แก่ข้อมูลส่วนบุคคลของบัณฑิต และระยะเวลาที่ใช้ในการหางานหลังสำเร็จการศึกษา สำหรับการทดสอบว่าบัณฑิตชายมีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มากกว่าบัณฑิตหญิงนั้น ใช้การทดสอบที่พบว่าบัณฑิตชายมีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เท่ากับบัณฑิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 สำหรับการทดสอบด้านรายได้และค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อเดือนของบัณฑิตพบว่าไม่มากกว่า 15,000 บาท โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 13,987.26 ถึง 15,478.05 บาท จากปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาข้างต้นนำมาสร้างสมการเพื่อการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ได้สมการผลสัมฤทธิ์ 2 สมการคือผลสัมฤทธิ์ด้านรายได้และค่าตอบแทน และ ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการทำงาน ดังนี้

$$\widehat{Income} = 8136.43 + 5554.98 Major - 3169.45 GPA$$

$$\widehat{Achievement} = 1.99 + 0.183 Faci + 0.73 Degree + 0.268 GPA$$

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตสาขาวิชาาระบบสารสนเทศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำเร็จการศึกษาตามแผนการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสะสม (GPA) เท่ากับ 2.95 ด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 ซึ่งผลการเรียนอยู่ในระดับเกือบดี ซึ่งผลใกล้เคียงกับงานวิจัยของ จินตนา มังคละกนก (2550) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการหางานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่าผลการเรียนเฉลี่ยของบัณฑิตเท่ากับ 2.51 ถึง 3.24 ด้านครอบครัวพบว่าผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเรียนของบัณฑิตส่วนใหญ่คือบิดามารดาและญาติพี่น้อง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่นา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 12,000 บาท ใกล้เคียงกับงานวิจัยของ นนทกร สถิตานนท์ (2545) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ต่อเนื่อง 2 ปี พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,000 ถึง 20,000 บาท ด้านพฤติกรรมกรเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นบางครั้ง กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมด้านกีฬา การใช้เวลาว่างจากการเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลและเพื่อความบันเทิง ด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในการเรียน มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ของบัณฑิตในระดับมาก โดยเฉพาะด้านคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน ระดับผลสัมฤทธิ์ของบัณฑิตในหมวดวิชาเอกทั้ง 12 รายวิชาอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

ส่วนใหญ่ทำงานในภาคเอกชนโดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 12,395.27 บาท ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของ รัชดาภรณ์ ปิ่นรัตนานนท์ (2552, หน้า 48) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาาระบบสารสนเทศ หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี รุ่นที่ 1-5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 12,281.15 บาท ด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4,764 บาท หมายความว่ารายได้ หรือค่าตอบแทนของบัณฑิตแต่ละคนแตกต่างกันมาก การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเพิ่มเติมรายได้ส่วนอื่น ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ค่าล่วงเวลาเฉลี่ยเดือนละ 2,354.21 บาท, เบี้ยขยันเฉลี่ยเดือนละ 1,045.24 บาท และค่าที่พัก/ยานพาหนะเฉลี่ยเดือนละ 2,207.45 บาท นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างบางส่วนได้รับโบนัสเฉลี่ยปีละ 22,547 บาท ระยะเวลาทำงานในองค์กรปัจจุบันเฉลี่ย 24.70 เดือน หรือประมาณ 2 ปีเศษ สำหรับระยะเวลาที่ใช้หางานก่อนที่จะได้ทำงานเป็นแห่งแรกใช้เวลาเฉลี่ยประมาณ 3.34 เดือน ด้านการเปลี่ยนงานพบว่าจำนวนครั้งการเปลี่ยนงานเฉลี่ยเท่ากับ 1.23 ครั้ง หมายความว่าบัณฑิตมีอัตราการเปลี่ยนงานต่ำมาก หรือไม่เคยเปลี่ยนงาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านการประยุกต์ใช้งาน พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของรายวิชาในหมวดวิชาเอก หมวดวิชาชีวะเลือก และหมวดวิชาชีวะพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก บัณฑิตสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของรัชนิกร โชติชัยสถิต (2543) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลบัณฑิตสาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ และผู้เรียนจบ

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตชั้นมูลฐาน พบว่าบัณฑิตสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยที่ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของพร พรหมหาราช และจุลลดา ขาวสะอาด (2543) ที่ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์พบว่าเพศไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของนพพร คำชูสังข์ (2548) และงานวิจัยของจักรปวีณ์ จรัสรวาวัฒน์ (2550) ที่พบว่าเพศมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) เท่ากับบัณฑิตหญิง แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของจิรศักดิ์ สุทธิชนะจินดา และคณะ (2543) ที่พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของบัณฑิตหญิงสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของบัณฑิตชายปัจจัยทางการเรียนของบัณฑิตได้แก่ข้อมูลครอบครัวและพฤติกรรมการเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งกานต์ เพ็ชรสดใส (2545) ที่พบว่าข้อมูลครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร คำชูสังข์ (2548) ที่พบว่าการสนับสนุนจากครอบครัวมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของโกลม ไพศาล (2550) ที่พบว่าสภาพแวดล้อมและปัจจัยทางการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพิศอยู่สุขสวัสดิ์ (2550) ที่พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมการเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ ระดับคะแนน (Grade) รายวิชาของหมวดวิชาเอกระยะเวลาที่ใช้ในการหาหลังสำเร็จการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของจินตนา มังคละกนก (2550) ที่พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ได้งานทันทีที่สำเร็จการศึกษาข้อปริญญาดัชนีมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาซึ่งได้ผลใกล้เคียงกับผลการวิจัยของนันทกร สถิตานนท์ (2545) และสอดคล้องกับงานวิจัยของนพพร คำชูสังข์ (2548) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนศึกษามีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อเสนอที่ได้จากบัณฑิต เสนอหัวหน้าสาขาวิชาในการเพิ่มและปรับเปลี่ยนรายวิชาเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และประสบการณ์ได้ตรงกับการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงโดยรายวิชาที่บัณฑิตเสนอแนะได้แก่ วิชาการวิจัยทางด้านธุรกิจ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย และวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการสนทนาได้ตอบกับชาวต่างประเทศ และสามารถสอบผ่านมาตรฐานทางด้านภาษาเช่น TOFEL หรือ IELTS เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ ASEAN

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานสำเร็จได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และการสนับสนุนจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันวิจัยและพัฒนา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ที่อนุเคราะห์ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คงศักดิ์ สังฆมานนท์ ที่อนุเคราะห์เป็นที่เลี้ยงนักวิจัย ช่วยตรวจทานให้คำแนะนำ และแก้ไขสำนวนในการจัดทำ Abstract และขอขอบพระคุณบิดามารดา และครูอาจารย์ ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). 9 กันยายน. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา. หนังสือพิมพ์โลกวันนี้.
- โกมล ไพศาล. (2550). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- จินตนา มังคละกนก. (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการหางานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือสำนักหอสมุดกลางทุนอุดหนุนประเภททุนสนับสนุนนักวิจัยในลักษณะกลุ่มจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ประจำปี.
- จิรศักดิ์ สุทัศนจินดา และคณะ. (2543). ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสัตวแพทย์รุ่นที่ 1-7. ใน การประชุมทางวิชาการ สัตวแพทยศาสตร์ มข. ครั้งที่ 1. (หน้า 66-71). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จักรปวิณ จรัสรวาวัฒน์. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. สำนักพัฒนาวิชาการมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ธวัชชัย บุญสวัสดิ์กุลชัย. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นันทกร สถิตานนท์. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ต่อเนื่อง 2 ปี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- นภาพร คำชูสังข์. (2548). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต สายวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศส.ม.) สาขาพัฒนาสังคมโครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน.
- บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร. (2550). เปรียบวิธีการวิจัย : แนวทางปฏิบัติสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: ยูแอนด์ไอ อินเตอร์มีเดีย.
- ปิยะมาส ศิริจารุสงส์. (2548). รายงานการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของตลาดแรงงานกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. สถาบันวิทยบริการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- พรพรม มหาราช และจุลลดา ขาวสะอาด. (2543). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะวิทยาศาสตร์. คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2538). การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2543). การประเมินผลการเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.
- รัชดาภรณ์ ปิ่นรัตนานนท์. (2552). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตสาขาระบบสารสนเทศ หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี รุ่นที่ 1-5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- รุ่งกานต์ เพ็ชรสดี. (2545). องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 19 (ฉบับปรับปรุง) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพิศ อยู่สุขสวัสดิ์. (2550). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 3(1):22-29.
- สาโรช โศภิตรักษ์. (2550). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทที่เรียนรู้ด้วยการนำตนเองในวิชาเทคนิคและกระบวนการฝึกอบรมคณะศึกษาศาสตร์ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ในการประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 45 (หน้า 364-371). สาขาศึกษาศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพัฒน์ อาษาสร้อย. (2549). คุณภาพการศึกษา ตอน 1 [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.atts.rtaf.mi.th/.../index/.../คุณภาพการศึกษา1-49.htm>.
- อุบลรัตน์ เฟื่องสกลิต และคณะ. (2549 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่องานด้านวิชาการและสภาพทั่วไปของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง 9: (ม.ค.-เม.ย. 2549). 1-18.
- หนังสือพิมพ์โลกวันนี้. (2551). 9 กันยายน <http://www.dailyworldtoday.com/colum2.php>
department.utcc.ac.th/...03.../282-research4005020.html
www.academic.hcu.ac.th/forum/board_posts.asp?FID...
www.dpu.ac.th/researchcenter/archive.php?act=view&id...

